

Олександр Петрович БОЛІЙ*(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)*

КОМПЕТЕНЦІЯ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ПІДРОЗДІЛІВ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ ЯК СУБ'ЄКТУ ПРОФІЛАКТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Аргументовано, що компетенція підрозділів внутрішньої безпеки як суб'єкту профілактичної діяльності визначається низкою нормативно-правових актів та є похідною від таких елементів адміністративно-правового статусу, як мета (ціль), завдання та функції. Компетенція складається із трьох складових: 1) визначені законодавством повноваження (сукупність суб'єктивних прав та юридичних обов'язків); 2) особливий предмет відання, що характеризується загальним спрямуванням профілактичної діяльності; 3) наявність територіального фактор, тобто меж адміністративно-територіальної одиниці, на які поширюється діяльність відповідних підрозділів.

Зазначено, що повноваження підрозділів внутрішньої безпеки розкриваються через окреслений законодавством обсяг прав та обов'язків, при чому останні зумовлені як правовим статусом працівників поліції, так і безпосередніми завданнями профілактичної діяльності. Коло повноважень можна розподілили на групи 1) основні (безпосередньо профілактичні заходи) як колективні, так і індивідуальні (спостереження, перевірки, бесіди тощо); 2) допоміжні, зокрема: аналітичні; інформаційні; права щодо організації взаємодії та координації; ті, що пов'язані з реагуванням на вже вчинені правопорушення з метою психологічно-виховного впливу на осіб, які «вагаються» відносно скоєння подібних правопорушень, що також має профілактичний вплив.

Ключові слова: *компетенція, повноваження, профілактична діяльність, підрозділи внутрішньої безпеки, Національна поліція.*

Постановка проблеми. Важливим аспектом забезпечення законності та прозорості діяльності Національної поліції України, є функціонування в її структурі підрозділів внутрішньої безпеки. Ефективна робота таких підрозділів є необхідною для запобігання корупції, зловживанню владою, порушення прав громадян з боку самих правоохоронців. А відтак, якщо підрозділи внутрішньої безпеки працюють результативно, це сприяє очищенню лав поліції від недобросовісних працівників, підвищенню професійного рівня персоналу та утвердженню високих етичних стандартів у правоохоронній діяльності. Таким чином, без належного внутрішнього контролю поліція не може повною мірою виконувати свої функції, а тому забезпечення ефективної діяльності цих підрозділів є одним із ключових факторів у зміцненні правопорядку та захисті інтересів держави і громадян.

Окремі проблемні питання, пов'язані із забезпечення внутрішньої безпеки в органах та підрозділах Національної поліції України, в своїх наукових працях розглядали С. Г. Гаспарян, П. В. Євдокимов, Т. Є. Кагановська, В. В. Кириченко, П. О. Комірчий, В. О. Кудря, Н. П. Матюхіна, Р. С. Мельник, О. М. Музичук, С. В. Ніколайчук та багато інших. Втім, незважаючи на значні теоретичні здобутки, в юридичній літературі недостатньо опрацьованим є питання окреслення компетенції та повноважень підрозділів внутрішньої безпеки як суб'єкту профілактичної діяльності.

Мета статті полягає у тому, щоб охарактеризувати компетенцію та повноваження підрозділів внутрішньої безпеки як суб'єкту профілактичної діяльності. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити наступні завдання: розкрити загальнотеоретичний зміст понять «компетенція» та «повноваження»; здійснити розмежування вказаних категорій; здійснити аналіз норм чинного законодавства, яке визначає компетенцію та повноваження підрозділів внутрішньої безпеки як суб'єкту профілактичної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Починаючи наукове дослідження, слід вказати на те, що відсутність чіткого законодавчого визначення категорій «компетенція» та «повноваження» приводить до різноманітних підходів щодо їх співвідношення та змісту. Компетенція – це певна норма, досягнення якої може свідчити про можливість правильного вирішення якого-небудь завдання. У змістовній основі поняття «компетенція» М. С. Головань виділяє такі компоненти: знання, які повинна мати особа; коло питань, в яких особа повинна бути обізнана; досвід, необхідний для успішного виконання роботи у відповідності з установленими правами, законами, статутом¹. Таке розуміння терміну «компетенція» є більш відповідним оцінці певної особи як суб'єкта, здатного виконувати певні види діяльності, що потребують спеціальної підготовки.

У науковій літературі розмежовують різні способи встановлення компетенції державного органу залежно від регламентації її структурного змісту: 1) встановлення компетенції через перерахування повноважень державного органу; 2) встановлення компетенції як переліку питань, що вирішуються державним органом; 3) встановлення компетенції державного органу через підвідомчість та підсудність; 4) встановлення компетенції державного органу через визначення його цілей та повноважень².

Х. І. Мигдалина зазначає, що компетенція є юридично встановленою «системою координат», за допомогою якої можна чітко встановити належність конкретної справи до сфери управління певного органу та конкретну роль останнього у вирішенні цієї справи. Елементами

---

¹ Головань М. С. Компетенція і компетентність : досвід теорії, теорія досвіду. *Вища освіта України*. 2008. № 3. С. 25.

² Салманова О. Ю. Про компетенцію та повноваження Національної поліції України щодо прийняття адміністративно-юрисдикційних актів // Підготовка охоронців правопорядку в Харкові (1917–2017 рр.). Харків. 2017. С. 248.

компетенції, на думку Х.І. Мигдалини, є юридичні явища, які дають можливість робити цілком певний висновок про «належність», правомочність владного органу у конкретних публічних правовідносинах. Ані функції, ані завдання зробити такий висновок можливості не дають¹. Погоджуючись з авторкою, наголошуємо на тому, що завдання та функції по відношенню до компетенції можуть виконувати роль лише «дороговказів», але при цьому ці елементи адміністративно-правового статусу не можуть входити до складу компетенції.

А. В. Боровик та І. І. Йовенко специфіку правової природи компетенції територіальних підрозділів Національної поліції розкривають через міру влади, якою наділений суб'єкт для реалізації своїх суспільно значущих функцій. Компетенцію автори визначають, як можливість за допомогою примусу розпочинати, вирішувати юридичні справи та створювати, змінювати або припиняти правовідносини, подекуди всупереч волі інших учасників правовідносин. До елементів компетенції дослідники відносять: 1) предмет відання, який є комплексним і пов'язується з наступним: а) захист прав, свобод і законних інтересів фізичних осіб; б) недопущення недобросовісного використання можливостей реалізації цього права для порушення прав, свобод і законних інтересів інших осіб, а також з метою завдання шкоди національним інтересам держави; 2) повноваження². Отже, автори наголошують на комплексності предмета відання, який в діяльності Національної поліції фактично дорівнює конституційному зобов'язанню гарантувати права та свободи людини як найвищу соціальну цінність.

Підсумовуючи авторські погляди стосовно співвідношення компетенції та повноважень, можемо підкреслити нетотожність цих понять. В окремих випадках взаємозамінність цих двох термінів можна пояснити тим фактом, що саме повноваження складають основний елемент компетенції органів державної влади (їх структурних підрозділів, чи посадових осіб), проте він не є виключним. Стосовно характеристики повноважень в правовій літературі практично відсутні суперечності. Х.І. Мигалина владні повноваження органу публічної влади чи посадової особи визначає як юридично забезпечені права і обов'язки, здійснюючи які суб'єкт діє владно, використовує засоби нормотворчого, правозастосовного та правоохоронного характеру, а відмінності в структуруванні та класифікаційних схемах повноважень різних дослідників авторка пояснює різними завданнями, які перед ними стоять³. Тобто змістом повноважень є права та обов'язки. При цьому деякі автори трохи диференційовано

---

¹ Мигалина Х.І. Повноваження як визначальний елемент компетенції публічної влади // Закарпатські правові читання : матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції. Ужгород : Вид-во УжНУ «Говерла», 2015. С. 274.

² Боровик А.В., Йовенко І.І. Адміністративно-правові засади діяльності територіальних підрозділів Національної поліції щодо забезпечення реалізації конституційного права на мирні зібрання : монографія. Одеса : Видавництво «Юридика», 2023. С. 81–82.

³ Мигалина Х.І. Повноваження як визначальний елемент компетенції публічної влади // Закарпатські правові читання : матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції. Ужгород : Вид-во УжНУ «Говерла», 2015. С. 276.

підходять до типу цих елементів в складі повноважень. Наприклад, В. Я. Малиновський до кола елементів змісту повноважень окрім закріплених за органом виконавчої влади прав і обов'язків відносить також й обов'язки нести відповідальність за наслідки виконання повноважень – так звані «юрисдикційні» обов'язки¹. Однак така відповідальність не є самостійним елементом, а представляє собою різновид обов'язку діяти на підставі вимог чинного законодавстві, що також можна віднести до позитивної відповідальності.

Отже, в цілому, повноваження підрозділів внутрішньої безпеки являють собою коло прав та обов'язків, визначених у нормативно-правових актах різної юридичної сили, які їм надані для досягнення мети та виконання завдань існування цих підрозділів. В. І. Волков зазначає, що при здійсненні працівниками підрозділів внутрішньої безпеки профілактичної діяльності необхідно вживати такі заходи: виявлення і постановка та оперативний облік працівників поліції, стосовно яких у законний спосіб отримана і попередньо перевірена оперативна інформація компрометуючого змісту; створення умов, які ускладнюють або виключають можливість вчинення злочинних дій; цілеспрямований вплив на осіб, що знаходяться на оперативному обліку в підрозділах внутрішньої безпеки з метою нейтралізації, припинення та відмови від протиправних намірів та дій; використання можливостей громадського впливу через створення на довгостроковій основі груп, структур, контролюючих відомств на державному, регіональному рівнях для реалізації спеціальних комплексних програм по запобіганню та припиненню протиправної діяльності працівників поліції². Розглянемо можливість реалізації таких заходів на основі аналізу наявних у законодавстві повноважень.

До змісту повноважень підрозділів Департаменту внутрішньої безпеки Національної поліції віднесено: провадження оперативно-розшукової діяльності; інформаційно-аналітичного забезпечення керівництва Національної поліції України та органів державної влади про стан вирішення питань, що належать до компетенції ДВБ; здійснення секретного діловодства та заходів щодо охорони державної таємниці³.

Підрозділи внутрішньої безпеки реалізують ті повноваження, які надані ним як поліцейським в установленому законодавством порядку. Отже, вони можуть, у тому числі, застосовувати такі превентивні заходи, як: 1) перевірка документів особи; 2) опитування особи; 3) поверхнева перевірка і огляд; 4) зупинення транспортного засобу; 5) вимога залишити місце і обмеження доступу до визначеної території; 6) обмеження

---

¹ Малиновський В. Я. Державне управління : навчальний посібник. 3-тє вид. переробл. та допов. К. : Атіка, 2009. С. 548.

² Волков І. А. Окремі аспекти запобігання підрозділами внутрішньої безпеки злочинам, що вчиняються працівниками Національної поліції // Сучасна європейська поліцейстика та можливості її використання в діяльності Національної поліції України. Харків, 2019. С. 72.

³ Положення про Департамент внутрішньої безпеки Національної поліції України : наказ Національної поліції України від 09.11.2015 р. № 83. URL: https://dostup.org.ua/request/polozhiennia_pro_diepartament_v.

пересування особи, транспортного засобу або фактичного володіння річчю; 7) проникнення до житла чи іншого володіння особи; 8) перевірка дотримання вимог дозвільної системи органів внутрішніх справ; 9) застосування технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису; 10) перевірка дотримання обмежень, установлених законом стосовно осіб, які перебувають під адміністративним наглядом, та інших категорій осіб; 11) поліцейське піклування¹.

Також Положення про Департамент внутрішньої безпеки Національної поліції України передбачає коло прав, які використовують його працівники для реалізації покладених на них функцій, у тому числі й щодо профілактичної діяльності. Такі права за їх змістом можна розподілити на низку груп:

- з інформаційного забезпечення профілактичної діяльності (отримувати та обробляти інформацію і звернення юридичних та фізичних осіб, в тому числі через спеціально утворені виділені лінії телекомунікаційного зв'язку, шляхом моніторингу повідомлень у засобах масової інформації або з інших джерел з питань, які належать до компетенції ДВБ; одержувати на конфіденційній основі (в тому числі з анонімних джерел) інформацію про вчинення або готування до вчинення правопорушень поліцейськими, державними службовцями та іншими працівниками поліції і здійснювати подальшу перевірку отриманих відомостей; отримувати в органах поліції інформацію щодо їх територіальної дислокації, розташування адміністративних приміщень, кількості особового складу та забезпеченості матеріально-технічним оснащенням тощо)². Права, пов'язані з отриманням та обробкою інформації, мають першочергове значення як для профілактики, так і для припинення вже скоєних правопорушень;

- контрольно-наглядові (перевіряти дотримання законності та вимог антикорупційного законодавства України в системі Національної поліції України; у будь-який час доби відвідувати органи та підрозділи поліції, підприємства, установи та заклади, що належать до сфери управління Національної поліції України, та здійснювати їх перевірки за всіма напрямками службової діяльності незалежно від підпорядкування та призначення, мати доступ до їх службових приміщень, в т.ч. режимних із дотриманням вимог законодавства України у сфері охорони державної таємниці та ін.)³;

- протидія вже скоєним правопорушенням як показово-виховальний фактор профілактичної діяльності (вносити пропозиції щодо притягнення до відповідальності поліцейських, державних службовців та інших

---

¹ Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>

² Положення про Департамент внутрішньої безпеки Національної поліції України : наказ Національної поліції України від 09.11.2015 р. № 83. URL: https://dostup.org.ua/request/polozhennia_pro_diepartament_v.

³ Там само.

працівників поліції; у разі виявлення недоліків, порушень вимог законодавства України, нормативно-правових актів МВС з питань діяльності Національної поліції України, організаційно-розпорядчих актів Національної поліції України, направляти подання керівникам органів і підрозділів поліції, підприємств, установ та закладів, що належать до сфери управління Національної поліції, для вжиття заходів реагування, вимагати своєчасного інформування про результати вжитих заходів; складати відповідно до вимог законодавства України протоколи про адміністративні правопорушення за фактами вчинення поліцейськими, державними службовцями та іншими працівниками поліції адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, застосовувати передбачені законом заходи забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення тощо¹). Також Департаменту внутрішньої безпеки було наказано забезпечити складання протоколів про вчинення адміністративних правопорушень, передбачених главою 13-А Кодексу України про адміністративні правопорушення, та застосування передбачених законом заходів забезпечення провадження в цих справах щодо осіб, звільнених з посад державної служби в органах поліції, у разі якщо вчинене ними адміністративне правопорушення пов'язано із проходженням у минулому такої служби чи перебування на такій посаді². Це сприяє розумінню працівниками поліції, що навіть при звільненні з НПУ після скоєння корупційних правопорушень неминучою є відповідальність. Такі дії сприяють попередженню подібних правопорушень серед діючих працівників НПУ та підтримують довіру суспільства до цього органу держави;

- взаємодійно-координаційні (взаємодії та координація заходів з питань запобігання, попередження та реагування на факти провокаційних дій, спрямованих на компрометацію Національної поліції)³. Про необхідність взаємодії підрозділів внутрішньої безпеки з іншими організаційними складовими НПУ щодо профілактики поширення неправдивої інформації про її діяльність наголошує І. І. Сенчук. На погляд автора, необхідно переглянути систему PR-менеджменту поліції. Прес-служби поліції повинні не тільки надавати пояснення з приводу певних подій за участі поліцейських, а по суті «захищатися». Робота має вестися на упередження. Кожен відеоролик, який дискредитує органи поліції, має супроводжуватися коментарем з боку поліції. Якщо працівник поліції був не правий, про це має бути вказано, але тільки декларативно, а не влаштовувати «публічну страту». Всі такі помилки поліцейських мають розглядатися на заняттях із службової підготовки, якій, до речі, має бути

¹ Там само.

² Про організацію виконання вимог антикорупційного законодавства : наказ Національної поліції України від 02.11.2018 р. № 997. URL: https://media-www.npu.gov.ua/npu-preprod/sites/1/Docs/Zapobigannia_korupcii/Departament_vnutrisnoi_bezbeky/Nakaz_997_vid_02_11_2018.pdf

³ Положення про Департамент внутрішньої безпеки Національної поліції України : наказ Національної поліції України від 09.11.2015 р. № 83. URL: https://dostup.org.ua/request/polozhennia_pro_diepartament_v.

надано інше значення. Жорстко мають критикуватися неправомірні дії громадян-учасників зафільмованої події з компетентним коментарем щодо наслідків таких дій¹. Разом із цим варто зауважити, що протиставлення поліції громадськості при явному фільмуванні правопорушень призведе до значної втрати довіри до поліції та держави в цілому, а також, можливо, до громадських заворушень. Отже, перед коментуванням відео, які обурюють громадян, необхідно провести комплексну та неупереджену перевірку правомірності дій працівників поліції, і вразі наявності правопорушень повідомляти громадськість про застосування до винних відповідних юридичних наслідків.

Також можна виділити аналітично-координаційні повноваження підрозділів внутрішньої безпеки (створювати, накопичувати та використовувати окремі оперативно-розшукові, оперативно-профілактичні та оперативно-довідкові бази даних, обліки, в тому числі картотеки, справи контрольно-наглядного провадження та автоматизовані інформаційні системи за напрямками роботи ДВБ тощо)².

Висновки. Таким чином, підбиваючи підсумки слід зазначити, що компетенція підрозділів внутрішньої безпеки як суб'єкту профілактичної діяльності визначається низкою нормативно-правових актів та є похідною від таких елементів адміністративно-правового статусу, як мета (ціль), завдання та функції. Компетенція складається із трьох складових: 1) визначені законодавством повноваження (сукупність суб'єктивних прав та юридичних обов'язків); 2) особливий предмет відання, що характеризується загальним спрямуванням профілактичної діяльності; 3) наявність територіального фактору, тобто меж адміністративно-територіальної одиниці, на які поширюється діяльність відповідних підрозділів.

Що ж стосується повноважень підрозділів внутрішньої безпеки, то вони розкриваються через окреслений законодавством обсяг прав та обов'язків, при чому останні зумовлені як правовим статусом працівників поліції, так і безпосередніми завданнями профілактичної діяльності. Коло повноважень можна розподілили на групи 1) основні (безпосередньо профілактичні заходи) як колективні, так і індивідуальні (спостереження, перевірки, бесіди тощо); 2) допоміжні, зокрема: аналітичні; інформаційні; права щодо організації взаємодії та координації; ті, що пов'язані з реагуванням на вже вчинені правопорушення з метою психологічно-виховного впливу на осіб, які «вагаються» відносно скоєння подібних правопорушень, що також має профілактичний вплив.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

¹ Сенчук І. І. Гарантії професійної діяльності поліцейських в сучасних умовах. *Форум права*. 2018. № 3. С. 92. URL : <https://forumprava.pp.ua/files/088-095-2018-313-.pdf>.

² Положення про Департамент внутрішньої безпеки Національної поліції України : наказ Національної поліції України від 09.11.2015 р. № 83. URL: https://dostup.org.ua/request/polozhiennia_pro_diepartament_v.

1. Боровик А. В., Йовенко І. І. Адміністративно-правові засади діяльності територіальних підрозділів Національної поліції щодо забезпечення реалізації конституційного права на мирні зібрання : монографія. Одеса : Видавництво «Юридика», 2023. 264 с.

2. Волков І. А. Окремі аспекти запобігання підрозділами внутрішньої безпеки злочинам, що вчиняються працівниками Національної поліції // Сучасна європейська поліцейстика та можливості її використання в діяльності Національної поліції України. Харків, 2019. С. 71–73.

3. Головань М. С. Компетенція і компетентність : досвід теорії, теорія досвіду. *Вища освіта України*. 2008. № 3. С. 23–30.

4. Малиновський В. Я. Державне управління : навчальний посібник. 3-тє вид. переробл. та допов. К. : Атіка, 2009. 608 с.

5. Мигалина Х. І. Повноваження як визначальний елемент компетенції публічної влади // Закарпатські правові читання : матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції. Ужгород : Вид-во УжНУ «Говерла», 2015. С. 272–277.

6. Положення про Департамент внутрішньої безпеки Національної поліції України : наказ Національної поліції України від 09.11.2015 р. № 83. URL: https://dostup.org.ua/request/polozhiennia_pro_diepartamiemt_v.

7. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.

8. Про організацію виконання вимог антикорупційного законодавства : наказ Національної поліції України від 02.11.2018 р. № 997. URL: https://media-www.npu.gov.ua/npu-preprod/sites/1/Docs/Zapobigannia_korupcii/Departament_vnutrisnoi_bezbeky/Na_kaz_997_vid_02_11_2018.pdf.

9. Салманова О. Ю. Про компетенцію та повноваження Національної поліції України щодо прийняття адміністративно-юрисдикційних актів // Підготовка охоронців правопорядку в Харкові (1917–2017 рр.). Харків. 2017. С. 247–249.

10. Сенчук І. І. Гарантії професійної діяльності поліцейських в сучасних умовах. *Форум права*. 2018. № 3. С. 88–95. URL : <https://forumprava.pp.ua/files/088-095-2018-313-.pdf>.

Стаття надійшла до редакції 02.11.2023

Oleksandr P. BOLILIY

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

COMPETENCE AND POWERS OF INTERNAL SECURITY UNITS AS A SUBJECT OF PREVENTIVE ACTIVITIES

It is argued that the competence of internal security units as a subject of preventive activity is determined by a number of regulatory legal acts and is derived from such elements of administrative-legal status as the goal (objective),

tasks and functions. Competence consists of three components: 1) powers defined by law (a set of subjective rights and legal obligations); 2) a special subject of competence, characterized by the general direction of preventive activity; 3) the presence of a territorial factor, that is, the boundaries of the administrative-territorial unit, to which the activities of the relevant units apply. It is noted that the powers of internal security units are revealed through the scope of rights and obligations outlined by law, the latter being determined both by the legal status of police officers and by the direct tasks of preventive activity. The range of powers can be divided into groups: 1) basic (directly preventive measures) both collective and individual (observations, inspections, conversations, etc.); 2) auxiliary, in particular: analytical; informational; rights to organize interaction and coordination; those related to responding to already committed offenses with the aim of psychological and educational influence on persons who are "hesitant" about committing such offenses, which also has a preventive effect.

Keywords: *competence, powers, preventive activities, internal security units, National Police.*